

Edmond Van Eeckhout wil niet dat zijn vrouw Annie Schrevers nu al naar een rusthuis gaat en kwam daarom samen met haar een kijkje nemen in Het Anker. © Yorick Jansens

PATIËNTEN MET JONGDEMENTIE KRIJGEN SPECIEFIEKE OPVANG

‘Annie is dement, maar te jong, maar te jong, maar te jong, voor een rusthuis’

Naar schatting 1.800 personen in Vlaanderen zijn jongdement: hun dementie begint vóór hun 65ste. In Tongeren opent een huis waar ze kunnen samenwonen.

VAN ONZE REDACTRICE

MAXIE ECKERT

BRUSSEL | We maken elk weekend een wandeling van twaalf kilometer. Mijn vrouw is heel graag buiten en kan een goede wandeling ook prima aan. Maar er zijn ook de andere momenten: dan weet ze niet met welke knop ze de wasmachine moet aanzetten of hoe onze buurvrouw heet. En toch vind ik dat ze in een rusthuis, tussen de oudjes die niet meer goed ter been zijn, niets te zoeken heeft. Ook al is ze dement.’

Op dit moment verzorgt Edmond Van Eeckhout (66) zijn demente vrouw Annie Schrevers (67) thuis. Annie is een van de naar schatting 1.800 Vlamingen die aan jongdementie lijden. Die patiënten beginnen al vóór hun 65ste dement te worden.

In Tongeren is er vanaf november Het Anker, een speciaal woonproject voor personen met jongdementie. Zo'n specifieke opvang is tot dusver schaars in Vlaanderen. Wanneer families de personen met jongdementie niet meer kunnen verzorgen, moeten ze doorgaans kiezen: ofwel gaat de demente persoon in een rusthuis wonen, ofwel vangt een psychiatrische instelling

hun familie lid op.

Omdat Edmond Van Eeckhout zijn vrouw in geen van de twee instellingen ziet wonen, neemt hij een kijkje in de nieuwbouw van Het Anker.

‘Het huis is bewust heel anders ingedeeld dan een klassiek rusthuis’, zegt Johan Abrahams, directeur van Het Anker. Zo heet het geen lange gangen. En geen onthaal, maar een gewone voordeur waar je moet aanbellen.

Samen koken

Het project is ook kleinschalig gehouden: maar zeven personen kunnen er terecht. Abrahams: ‘Voor demente personen is het belangrijk dat hun omgeving overzichtelijk is. Een zo normaal mogelijk leven is vóór demente personen beter dan elke therapie.’

Bij dat normale leven hoort dat de bewoners elke avond samen koken, al krijgen ze hulp van een

‘We passen het woonzorgdecreet aan, zodat

projecten voor jongdementen mogelijk worden’

JO VANDURZEN
minister van Welzijn (CD&V)

‘Mijn vrouw moet deelnemen aan het leven. Door aardappels te schillen, bijvoorbeeld’

EDMOND VAN EECKHOUT
echtgenoot van jongdementie

verpleegkundige. In de centrale woonkamer kunnen ze samen televisie kijken of familieleden ontvangen.

In twee gelijkwaardige huizen van Het Anker kunnen oudere demente personen intrekken, vertelt Abrahams. ‘De personen met jongdementie vangen we bewust apart op. De meesten van hen zijn tussen de 50 en de 65 jaar oud en zitten in dezelfde levensfase. Dan klikt het beter.’

Uitzonderlijk

Vlaams minister van Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V) wil dat woonzorgcentra meer inspanningen leveren om jongdementen terenden op te vangen.

‘Tot dusver kunnen woonzorgcentra personen jonger dan 65 jaar alleen “uitzonderlijk” opvangen. De centra moeten dat officieel aanvragen. We gaan dat decreet nu aanpassen: het woord “uitzonderlijk” gaan we schrappen.’

pen. Woonzorgcentra kunnen zich dan specifiek op personen met jongdementie richten.’ Dat woonzorgcentra nu massaal projecten voor die doelgroep zullen opstarten, verwacht Vandeurzen niet. ‘De meeste families vangen de jongdementeren zo lang mogelijk zelf op.’

Je man herkennen

Wanneer de zorg voor zijn vrouw Annie te zwaar wordt, zou Edmond Van Eeckhout haar graag in Het Anker laten intrekken. ‘Daar zou ze kunnen deelnemen aan het dagelijkse leven. Door aardappels te schillen voor het avondeten, bijvoorbeeld. Dat heb ik haar opnieuw geleerd, toen ze vergeten was hoe het moest.’

‘Maar ik wil dat mijn vrouw zo lang mogelijk thuis woont. Haar geheugen gaat er wel op achteruit, merk ik vaak. Onlangs kregen we een geboortekaartje van een neef en het duurde even tot mijn vrouw zich die neef kon herinneren.’ ‘Het kantelement zou voor mij de dag zijn waarop mijn vrouw me niet meer herkent. Als ik dat niet aankan, wordt het misschien te moeilijk om alleen voor haar te blijven zorgen.’